

JESÚS EL PROVOCADOR

FEBRER 2018

De la lectura de l'Evangeli copsem la singularitat de la figura de Jesús. No solament ens impacten els trets de la seva personalitat, sinó també les seves actuacions. La seva personalitat basada en una autoritat que sorgia d'ell mateix, la llibertat d'actuació vers les autoritats del moment, la radicalitat de la seva crida a seguir-lo i finalment el lliurament incondicional a la mort, el converteix en una figura que lluny de deixar indiferent els homes del seu temps va provocar una estranyesa que, o bé derivà en un rebuig total, o en una adhesió incondicional per a aquells que decidiren seguir-lo.

Els poders religiosos jueus temeren que la vida de Jesús fos llegida pels romans com una amenaça política, i per això decidiren que «*val més que un sol home mori, que no pas es perdi tot el poble*» (Jo 11,50). D'aquesta manera la pretensió de Jesús va rebre les dues condemnes màximes que podien pronunciar-se en aquella època: era contrària a Déu i a la pau de l'Imperi.

Encara avui Jesús no deixa indiferent a ningú. En diferents episodis de l'Evangeli ens sorprèn amb els seus fets i amb les seves paraules que trenquen esquemes. A continuació, se'n mostren alguns episodis representatius.

JESÚS SOPA AMB ELS PECADORS: JESÚS CRIDA LEVÍ, UN PÚBLICÀ (Mc2,15)

«-Com és que menja amb els publicans i els pecadors?

Jesús ho va sentir i els digué:

--El metge, no el necessiten els qui estan bons, sinó els qui estan malalts. No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors».

Entaular-se amb un pecador públic o amb un publicà era un escàndol per als jueus perquè incorries en impuresa legal. Jesús diferencia clarament els justos dels pecadors i, si bé se n'alegra d'allò que fan els justos perquè ells *entraran al Regne de Déu*, les seves actuacions denoten una clara predilecció pels pecadors que són els qui més necessiten purificar el seu cor, i això amb independència que l'apropament i la compassió als pecadors vagi contra la Llei.

JESÚS S'APROPA ALS IMPURS: LA GUARICIÓ D'UN LEPRÓS (Mc1, 40-41)

«A l'instant li desaparegué la lepra i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després d'advertir-lo severament. Li digué:

--Vigila de no dir res a ningú. Vés a fer-te examinar pel sacerdot i ofereix per la teva purificació el que va ordenar Moïses: això els servirà de prova».

Era un escàndol que Jesús toqués un impur també incorries en impuresa legal. Jesús toca un leprós per guarir-lo i això és un escàndol de tal magnitud que Jesús reconeix de forma severa que no pot explicar el que ha passat.

JESÚS EL REI HUMIL A DALT D'UN POLLÍ: L'ENTRADA DE JESÚS A JERUSALEM (Mt 21, 1-11)

Els reis de l'època entraven a la ciutat muntats a cavall. Jesús, però, entra a Jerusalem de la mateixa manera que ja va anunciar el profeta:

«Mira el teu rei que ve cap a tu; arriba humilment, muntat en una somera i en un pollí».

JESÚS ES DEIXA TOCAR I UNGIR PER UNA PROSTITUTA: JESÚS PERDONA UNA PECADORA (Lc 7, 36-50)

En aquest episodi de l'Evangeli Jesús trasllada el seu missatge primordial: la fe salva i purifica, els pecats no són cap impediment per assolir la salvació, tots som pecadors fins i tot els qui socialment estan més rebutjats com els publicans o les prostitutes, ells poden rebre el perdó i entraran al Regne del Cel. Jesús li diu a la prostituta:

«La teva fe t'ha salvat. Vés-te'n en pau.»

JESÚS RETA L'AUTORITAT FENT ALLÒ QUE ÉS PROHIBIT: UN HOME CURAT EN DISSATBE. (Mc3, 1-6)

En aquesta part de l'Evangeli Jesús va poder trencar amb una altra de les normes primordials pels fariseus: la prohibició de treballar en dissabte. Jesús entrà a la Sinagoga i, interpellant als fariseus, va dir-los:

«-Què es permès en dissabte: fer el bé o fer el mal, salvar una vida o deixar-la perdre?» Els fariseus sentiren que la radicalitat de Jesús qüestionava els seus esquemes de perfecció. El camí de la conversió del cor els era una amenaça. Ells volien atrapar a Jesús per haver comès una errada jurídica, de fet aquell episodi va comportar l'inici dels plans dels seus adversaris per matar-lo.

JESÚS ACTÚA FENT ALLÒ QUE MÉS SORPRÈN: JESÚS VA IRROMPRE AL TEMPLE (Joan 2, 13-22)

L'entrada al Temple i la destrucció dels taulells dels comerciants constituí un episodi força provocador. Jesús va fer el que no es podia fer i en un lloc on no es podia fer i en el moment més inadequat immediatament abans de Pasqua. El Temple era un lloc sagrat per excel·lència i motiu d'orgull pels jueus.

JESÚS RENTA ELS PEUS ALS DEIXEBLES (Jn 13,1-20)

L'actitud de Jesús trenca tots els esquemes quan afirma: «*Us ho ben asseguro: el criat no és més important que el seu amo, ni l'enviat més important que el qui l'envia. Ara que heu entès tot això, feliços de vosaltres si ho poseu en pràctica!*» Rentar els peus era la feina dels servents de la casa.

JESÚS I LES PARAULES PROVOCADORES: "HE VINGUT A CALAR FOC A LA TERRA I COM VOLDRIA QUE JA ESTIGUÉS ENCESA" (Lc 12, 49-57)

Jesús ve a calar foc a la terra, però el seu foc és un foc que purifica, no és el foc de les bombes ni dels canons. No és un foc que destrueix, és un foc que construeix un home nou.

QUI SÓN LA MEVA MARE I ELS MEUS GERMANS? (Mc3, 31-35)

Jesús no fa aquesta pregunta per excloure la seva mare i els seus germans sinó per establir un concepte de família que inclogui tots els qui compleixen la voluntat de Déu.

PREGUNTES

- Quines actituds de Jesús et xoquen o no entens?
- Quins aspectes de la teva vida fa trontollar Jesús? Et provoca?
- Quin d'aquests episodis t'interpel·la més?